

Připomínky KDP ČR k Návrhu zákona o omezujících opatřeních proti některým závažným protiprávním jednáním (sankční zákon)

1) Připomínka k § 14 návrhu zákona – tato připomínka je zásadní

Návrh

Akceptovat profesní mlčenlivost daňových poradců a ostatních právních profesí.

Odůvodnění

§ 14 odst. 2 návrhu ukládá povinnost součinnosti fyzickým i právnickým osobám a to v případě výzvy ministerstva související se shromažďováním podkladů pro zařazení subjektů na sankční seznam. Odst. 3 pak prolamuje mlčenlivost osob, které jsou vyzváni k poskytnutí této součinnosti, a to bez výjimek. Protože působnost ministerstva spočívající ve shromažďování podkladů pro zařazení subjektů na sankční seznam podle § 3 písm. b) návrhu zákona je i přes omezení na naplnění účelu zákona velmi široká a okruh vyžádaných podkladů nebo informací není v návrhu zákona blíže specifikován a okruh těchto informací může být velmi široký, může si ministerstvo vyžádat i podklady nebo informace, které podléhají zákonné profesní mlčenlivosti právních profesí. V případě daňových poradců tuto profesní mlčenlivost respektuje a zároveň garantuje stát prostřednictvím její zákonné úpravy v § 6 odst. 9 zákona č. 523/1992 Sb., o daňovém poradenství a Komoře daňových poradců ČR. Toto ustanovení upravuje i průlomky do mlčenlivosti a to v případech, kdy veřejný zájem státu na odhalování nelegálních aktivit významně převyšuje právo na zachování profesní mlčenlivosti, např. v případě plnění povinností podle zákona č. 253/2008 Sb., o některých opatřeních proti legalizaci výnosů z trestné činnosti a financování terorismu (dále jen „AML zákon“). Nicméně i samotný AML zákon v určitém rozsahu respektuje profesní mlčenlivost daňového poradce a to v § 26 odst. 1 AML zákona.

Profesní mlčenlivost daňového poradce je jednou ze základních povinností daňového poradce, jejímž cílem je především ochrana práv a oprávněných zájmů jeho klienta a je zároveň nezbytným předpokladem důvěry ve vztahu mezi poradcem a jeho klientem. Zároveň je mlčenlivost daňového poradce, stejně jako je tomu u advokáta, jistou zárukou a nezbytným předpokladem pro uplatnění ústavního práva daňového subjektu na právní pomoc. Právní předpisy a to včetně trestních i AML zákona garantují mlčenlivost daňového poradce nejen co do informací, které se poradce dozvěděl v souvislosti s výkonem daňového poradenství, ale i dokumentů, které v souvislosti s poradenstvím buď vytvořil, nebo i jen od klienta převzal.

S ohledem na výše uvedený velmi široký a nedefinovaný rozsah podkladů a informací, které může ministerstvo vyžadovat a to ještě ve fázi, kdy ještě subjekt, jehož se žádost týká, není sankcionovaným subjektem ve smyslu příslušných právních předpisů, navrhuje z ustanovení § 14 odst. 3 výslovně vyjmout daňové poradce (a ostatní právní profese).

V případě, že by nebyl tento návrh akceptován, jako alternativní řešení navrhuje doplnit do § 14 odst. 3 větu: „*V případě advokáta, notáře, daňového poradce, soudního exekutora nebo auditora se použije obdobně ustanovení § 26 odst. 1 a 2 a § 27 odst. 1, 2 a 4 zákona o některých opatřeních proti legalizaci výnosů z trestné činnosti a financování terorismu.*“

Garant připomínek: Ing. Bc. Jiří Nesrovnal, člen Prezidia a vedoucí Sekce DPPO

Připomínky zaslal: Mgr. Ing. Vladimír Šefl, Ph.D., vedoucí právního oddělení kanceláře KDP ČR